

Sectorplan 52 Banden

I Afbakening

Afgedankte banden komen vrij bij demontage van autowrakken en bij onderhoud en reparatie van voertuigen en aanhangwagens.

Dit sectorplan heeft betrekking op¹

- banden afkomstig voertuigen als bedoeld in artikel 1, sub a van het [Besluit beheer autobanden](#) (ofwel van personenauto's, lichte bedrijfsauto's en aanhangwagens daarbij), en
- banden die daarmee qua samenstelling vergelijkbaar zijn (banden van motoren, vrachtwagens, bussen, landbouwvoertuigen en dergelijke).

Niet onder dit sectorplan vallen banden van fietsen en scooters (te weten bromfietsen, brommobielen en snorfietsen) en banden die niet zijn bedoeld voor het wegverkeer.

Onderstaand - niet limitatief bedoeld - overzicht bevat afvalstoffen die overeenkomsten vertonen met de afvalstoffen in dit sectorplan, maar niet vallen onder dit sectorplan.

Voor deze afvalstoffen zie...

Andere typen banden zoals fietsbanden, vliegtuigbanden, etc.	Beleidskader
Snijsel en restanten van rubber afkomstig van productieproces	Sectorplan 3: Procesafhankelijk industrieel afval van productieprocessen
Autowrakken	Sectorplan 51: Wrakken van auto's en tweewielige motorvoertuigen

II Minimumstandaard voor verwerking

De minimumstandaard voor het verwerken van banden is recycling.²

Voor de banden die

- niet voor recycling geschikt zijn,
 - of
 - waarvoor de recyclingsroute zo duur is dat de kosten voor afgifte door de producent/ontdoener meer zouden bedragen dan € 175,- per ton,
- is de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof)

III Grensoverschrijdend transport van afval

Als banden als Groene lijst-afvalstof kunnen worden aangemerkt, is de procedure voor (voorlopige) nuttige toepassing beschreven in [paragraaf 12.3](#) van het beleidskader.

Voor overbrenging vanuit of naar Nederland voor (voorlopige) verwijdering, en die gevallen waarin voor (voorlopige) nuttige toepassing sprake is van de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming, zijn het toetsingskader, de bezwaargronden en de bijbehorende procedures opgenomen in hoofdstuk [Toetsingskader grensoverschrijdend transport van afval](#) van het beleidskader. De uitwerking voor banden is hieronder gegeven. Deze uitwerking geldt

- voor overbrenging binnen de Europese Unie, en

1 In grote lijnen gaat het om banden van alle voertuigen waarvoor een rijbewijs nodig is, exclusief [rijbewijs AM](#), maar inclusief toekomstige (naar verwachting per 1-1-2015) [categorie T](#)

2 Voor autobanden als bedoeld in het [Besluit beheer autobanden](#) geldt een producentenverantwoordelijkheid; In dit besluit zijn onder andere minimale eisen voor verwerking opgenomen waaraan producenten en importeurs moeten voldoen en hiervoor geldt een eigen opzet van monitoring maar kent ook eigen begrippen (zo is bijvoorbeeld sprake van 'hergebruik als materiaal'). Voor het toetsen of producenten en importeurs voldoen aan het verplichtingen in het kader van de producentverantwoordelijkheid gelden vanzelfsprekend de eisen en begrippen zoals die in Besluit worden aangehouden en niet deze minimumstandaard.

- voor invoer van buiten de Europese Unie en uitvoer naar buiten de Europese Unie, tenzij
 - uit [paragraaf 12.5.5](#) van het beleidskader iets anders volgt en/of
 - toetsing aan [Verordening 1013/2006/EG](#) al direct leidt tot bezwaar (bijvoorbeeld op basis van art. 36 van de verordening).

(Voorlopige) verwijdering

Overbrenging vanuit Nederland voor storten is op grond van nationale zelfverzorging in beginsel niet toegestaan.

Overbrenging vanuit Nederland voor andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan storten is in beginsel niet toegestaan, omdat nuttige toepassing mogelijk is.

Overbrenging naar Nederland voor (voorlopige) verwijdering is in beginsel niet toegestaan, omdat:

- voorlopige verwijdering een te storten of te verbranden restfractie oplevert, en zowel voor de overgebrachte afvalstof als voor bij een eerste handeling gevormde fracties
- overbrenging voor storten niet is toegestaan op grond van nationale zelfverzorging en/of
- het storten niet is toegestaan op grond van nationale wettelijke bepalingen en/of
- het verbranden niet is toegestaan omdat dit niet in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard, en/of
- (voorlopige) verwijdering niet in overeenstemming is met de minimumstandaard.

(Voorlopige) nuttige toepassing

Overbrenging vanuit Nederland voor voorbereiding voor hergebruik of recycling alsmede voor voorlopige nuttige toepassing gevolgd door recycling is in beginsel toegestaan, tenzij uiteindelijk zoveel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort dat de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt of wanneer de mate van recycling lager is dan gangbaar is bij verwerking van betreffende afvalstof in Nederland. Voor banden geldt dat iedere mate van storten in beginsel te hoog is om de overbrenging te rechtvaardigen omdat nuttige toepassing mogelijk is.

Overbrenging vanuit Nederland voor andere vormen van (voorlopige) nuttige toepassing dan voorbereiding voor hergebruik of recycling danwel voorlopige nuttige toepassing gevolgd door recycling is in beginsel niet toegestaan omdat recycling mogelijk is.

Dit verbod geldt echter niet voor banden waarvoor uit de kennisgeving blijkt dat recycling gelet op de aard en samenstelling van het materiaal niet mogelijk is of waarvoor de recyclingroute zo duur is dat de kosten voor afgifte voor recycling in Nederland door de producent/ontdoener meer zouden bedragen dan € 175,- per ton. Een en ander moet blijken uit het kennisgevingsdossier. De kennisgever kan aan deze eis voldoen door verklaringen te overleggen van bedrijven die vergund zijn of op basis van algemene regels bevoegd zijn banden te recyclen, waaruit blijkt dat zij de banden waar de kennisgeving specifiek betrekking op heeft niet voor recycling kunnen accepteren met de reden hiervan, danwel dat recycling de aanbieder meer kost dan € 175,- per ton. Indien er meerdere bedrijven in Nederland actief zijn die banden kunnen recyclen, is het voldoende bewijsstukken te leveren van tenminste twee van deze bedrijven, niet behorend tot hetzelfde concern.

Indien het kennisgevingsdossier aan bovengenoemde eisen voldoet, dan is overbrenging vanuit Nederland voor andere vormen van (voorlopige) nuttige toepassing in beginsel toegestaan, tenzij uiteindelijk zoveel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort dat de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Voor gescheiden ingezameld papier en karton geldt dat iedere mate van storten in beginsel te hoog is om de overbrenging te rechtvaardigen omdat nuttige toepassing mogelijk is.

Overbrenging naar Nederland voor (voorlopige) nuttige toepassing is in beginsel toegestaan wanneer de verwerking in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

IV Achtergrond afbakening en omvang van de stroom

Omvang afvalstof

De totale productie aan banden (inclusief bedrijfswagens etc.) in de afvalfase in Nederland bedraagt ongeveer 110 kton (situatie 2006).

Euralcodes

Voor de feitelijke afbakening is paragraaf I van het sectorplan bepalend. De in onderstaand overzicht genoemde Euralcode kan betrekking hebben op afval dat valt onder de reikwijdte van dit sectorplan. Deze opsomming is indicatief. Wanneer aard en/of herkomst van een afvalstof in overeenstemming zijn met paragraaf I van het sectorplan, is niet van belang of de voor de afvalstof gehanteerde Euralcode al dan niet in dit sectorplan of in andere sectorplannen wordt genoemd.

Indicatief overzicht van Euralcodes

160103; 191204

In artikel 1 van de [Regeling Europese afvalstoffenlijst](#) wordt verwezen naar de bijlage die hoort bij [Beschikking 2000/532/EG](#) van de Commissie. In deze bijlage, die is gewijzigd bij [Besluit 2014/955/EU](#) van de Commissie, vindt u de afvalstoffenlijst en de manier waarop in concrete gevallen de van toepassing zijnde Euralcode moet worden bepaald. In artikel 4 van de [Regeling Europese afvalstoffenlijst](#) is uitgewerkt hoe moet worden omgegaan met zogenaamde complementaire categorieën, waarbij afhankelijk van de situatie soms een code moet worden gekozen voor gevaarlijk afval en in andere gevallen een code voor niet-gevaarlijk afval. De regeling en bijlage worden nog eens verder uitgewerkt en toegelicht in de door VROM uitgegeven [Handreiking Eural](#).

Monitoring

De monitoring van autobanden vindt jaarlijks plaats op basis van verslaglegging door de Vereniging Band en Milieu, in combinatie met informatie over de vervangingsmarkt voor personen- en bestelautobanden in Nederland. Rijkswaterstaat Leefomgeving rapporteert jaarlijks over de [monitoring en de resultaten](#).

V Overwegingen bij de minimumstandaard

BREF

Bij het vaststellen van de minimumstandaard voor autobanden zijn de in het kader van de [Richtlijn industriële emissies](#) opgestelde BBT-conclusies (of zolang deze er nog niet zijn de BBT-referentiedocumenten (BREF's)) betrokken. Met deze documenten moet op grond van artikel 5.4, eerste lid, van het [Besluit omgevingsrecht](#) rekening worden gehouden bij het bepalen van de BBT. Voor autobanden zijn geen als BBT aangemerkte bepalingen gevonden over de wijze waarop deze afvalstof verwerkt moet worden. De Richtlijn industriële emissies en daarop gebaseerde BREF's hebben dan ook geen gevolgen voor de toelaatbaarheid van bepaalde methoden van verwerking zoals deze in de minimumstandaard wordt vastgelegd.

Hoogwaardigheid van verwerking

De uit milieuoogpunt meest gewenste beheerwijze is voorbereiden voor hergebruik, dat echter slechts voor een beperkt deel van de autobanden - en dan met name vrachtwagenbanden - zowel technisch als economisch mogelijk is. De minimumstandaard is daarom geformuleerd op het niveau van recycling. Met de keuze voor recycling is daarom een milieuhygiënisch acceptabele optie gekozen waarmee het gebruik van primaire grondstoffen verminderd, zonder daarmee de uitvoerbaarheid uit het oog te verliezen.

Hoewel in mindere mate dan bij voorbereiden voor hergebruik is ook recycling niet in alle gevallen mogelijk. Om die reden komt - in gevallen waarin banden niet geschikt zijn voor voorbereiden voor hergebruik of recycling - als uitzondering hoofdgebruik als brandstof voor een vergunning in aanmerking. In de vergunningen voor dit alternatief wordt bij de acceptatiegrenzen aandacht besteed aan het voorkomen van verbranden van partijen die wel voor recycling in aanmerking komen.

Naast technische overwegingen die recycling onmogelijk maken kan recycling voor bepaalde partijen ook relatief duur zijn. Ook in die gevallen voorziet de minimumstandaard in een mogelijkheid om alsnog inzet als brandstof mogelijk te maken. De grenswaarde hiervoor is € 175,- per ton afval. Voor een toelichting op welke kosten daarin worden meegenomen wordt verwezen naar paragraaf 5.2.3 van het [beleidskader](#).

- De ontdoener van een afvalstof moet aantonen dat recycling vanwege de kosten daarvan niet mogelijk is. De ontvangende inrichting dient te controleren of de aanname van de ontdoener terecht is.
- Als het gaat om het storten van afvalstoffen is in artikel 10, derde lid, van het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen geregeld dat de ontdoener moet aangeven waarom geen (verdere) behandeling van de afvalstof heeft plaatsgevonden (de gegevens zijn onderdeel van de te verstrekken omschrijving). Op grond van artikel 11g, eerste lid, van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen, dient de stortplaats de omschrijving te controleren. Indien geen of geen volledige omschrijving is verstrekt, mag de afvalstof niet worden geaccepteerd. Beide bepalingen werken rechtstreeks.

Als het gaat om het aanbieden van afvalstoffen aan een afvalverbrandingsinstallatie, dient in de acceptatiecriteria van de afvalverbrandingsinstallaties te worden geregeld dat ontdoeners moeten aantonen dat recycling van de desbetreffende afvalstof meer kost dan € 175,- per ton. Daarnaast moet in het acceptatie- en verwerkingsbeleid te worden geregeld hoe de verstrekte gegevens worden gecontroleerd en welke actie wordt ondernomen indien blijkt dat de verstrekte gegevens onjuist of onvolledig zijn.

Relatie tot de praktijk in Nederland / uitvoerbaarheid / bedrijfszekerheid

De minimumstandaard sluit aan bij een bestaande wijze van verwerking en is daarmee uitvoerbaar en bedrijfszeker.

Relatie minimumstandaard en gebruikelijke verwerking in het buitenland

Het niveau van verwerking dat in de minimumstandaard is vastgelegd komt overeen met de gangbare wijze van verwerking in het buitenland. De minimumstandaard leidt daarom niet tot een ongelijk speelveld tussen Nederland en de omliggende landen.

Kosteneffectiviteit

Verwerken van autobanden volgens de minimumstandaard is algemeen aanvaard als haalbaar en kosteneffectief.

Specifieke aspecten / ontwikkelingen

In vergelijking tot LAP1 is de minimumstandaard gewijzigd. In LAP1 was de minimumstandaard nuttige toepassing.

VI Beleid en regelgeving

Preventie

De preventieactiviteiten bij autobanden zijn gericht op het vergroten van het bewustzijn bij consumenten voor het op spanning houden van banden zodat banden langer meegaan. Door een toename van goedkope importbanden stagneert de loopvlakvernieuwing van gebruikte autobanden.

EU-regelgeving

Op de inzameling van autobanden is artikel 5, eerste lid van de [Europese Richtlijn autowrakken](#) van toepassing.

Nationale regelgeving en beleid

Besluit beheer autobanden

Het [Besluit beheer autobanden](#) verplicht producenten en importeurs van autobanden om te zorgen voor de inzameling en verwerking van afgedankte autobanden. Het besluit is alleen van toepassing op autobanden van personenauto's en bedrijfsauto's die lichter zijn dan 3.500 kg en vervoermiddelen die voortbewogen kunnen worden door de betreffende auto's. De manier waarop bedrijven hier invulling aan geven moet gemeld worden aan de Minister van IenM. Het meldingsformulier is opgenomen in de [Regeling beheer autobanden](#).

In het Besluit worden voor de verwerking andere termen en definities gebruikt, zoals hergebruik van materiaal. Deze termen en definities gelden voor het besluit. Voor het LAP gelden voor verwerking de termen en definities zoals opgenomen in de Wet milieubeheer.

Op initiatief van de producenten en importeurs van autobanden, aanhangwagens en caravans is in Nederland een systeem opgezet voor het structureel en verantwoord inzamelen en recyclen van autobanden. De uitvoering ligt in handen van de [Vereniging Band en Milieu](#).

Het systeem van inzameling en hergebruik wordt bekostigd door een afvalbeheersbijdrage. Iedere producent of importeur die autobanden op de Nederlandse markt brengt betaalt een afvalbeheersbijdrage aan de [Stichting Fonds Band en Milieu](#).

Een producent of importeur moet op twee manieren gratis afgedankte autobanden innemen. Bij verkoop van autobanden moet eenzelfde aantal afgedankte banden ingenomen worden. Daarnaast moet de producent of importeur afgedankte autobanden innemen van gemeenten. Het staat de producenten en importeurs vrij om de verplichtingen van dit besluit individueel dan wel collectief uit te voeren.

Producenten en importeurs van autobanden zijn verplicht om 20% van de door hen ingenomen gebruikte autobanden als materiaal te (laten) hergebruiken. Deze doelstelling wordt ruimschoots gehaald (bron: [brief Resultaten evaluatie Besluit beheer autobanden](#) minister van VROM aan Tweede Kamer d.d. 3 maart 2008, kamerstuk 31200 XI, nr. 92).

Besluit en Regeling melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen

Het [Besluit](#) en [de Regeling melden](#) stellen voorschriften aan ontdoeners, inzamelaars/vervoerders en ontvangers van afvalstoffen binnen Nederland. Het doel is om ten behoeve van toezicht, handhaving en monitoring zicht te krijgen op de omvang, aard, afgelegde route en verwerkingsmethode van afvalstoffen binnen Nederland.

Het besluit en de regeling bevatten regels omtrent het melden van de ontvangst en de afgifte van afvalstoffen door meldingsplichtige inrichtingen, de meldsystematiek, de afvalstoffenregistratie en de vereiste formulieren (zoals de begeleidingsbrief).

Het Besluit melden wijst in [artikel 2](#) aan welke inrichtingen maandelijks aan het Landelijk Meldpunt Afvalstoffen moeten melden. Niet alle inrichtingen die afvalstoffen ontvangen zijn meldingsplichtig; in het algemeen vallen buiten de meldingsplicht inrichtingen die kleine hoeveelheden afval en/of weinig milieubelastende afvalstoffen ontvangen en deze niet verbranden of storten. Verder worden in artikel 2 inrichtingen uitgezonderd van de meldplicht die uitsluitend handelingen verrichten met bepaalde afvalstoffen, omdat het melden van deze afvalstoffen weinig meerwaarde heeft voor toezicht en handhaving. Tenslotte geldt er voor meldingsplichtige inrichtingen een uitzondering voor het melden van afvalstoffen die genoemd staan in [bijlage I van het Besluit melden](#). Niet-meldingsplichtige inrichtingen moeten de meldgegevens als bedoeld in [artikel 10.40 lid 1 van de Wet milieubeheer](#) wel registreren, vijf jaar bewaren en desgevraagd binnen redelijke termijn voor toezicht beschikbaar stellen (artikel 2 lid 3 van het besluit).

Voor dit sectorplan geldt de volgende uitzondering.

In artikel 2 van het Besluit worden uitgezonderd van de meldingsplicht inrichtingen voor het uitsluitend opslaan, overslaan en verwerken van:

1. papier/karton, textiel, ferrometalen, non-ferrometalen, schroot, schone kunststoffen, glas, banden, kabelschroot omhuld of geïsoleerd met kunststoffen, niet zijnde grondkabels;
2. batterijen en accu's, elektr(on)ische apparatuur en autowrakken, voor zover in het kader van producentenverantwoordelijkheid hierover afspraken zijn vastgelegd met of namens de producent/importeur;
3. een combinatie van de onder 1 en 2 genoemde afvalstoffen.

Indien een inrichting daarnaast ook ander afvalstoffen opslaat, overslaat of verwerkt waarvoor geen uitzondering op de meldingsplicht geldt, dan dienen alle afvalstoffen (dus inclusief bovenstaande) gemeld te worden aan het LMA.

Meer informatie over het Besluit en de Regeling melden is te raadplegen op de site van het [Landelijk Meldpunt Afvalstoffen](#) (LMA).

Uitzonderingen op de vergunningplicht (omgevingsvergunning voor milieu)

In principe zijn inrichtingen voor alle handelingen (inclusief handelingen voorafgaand aan nuttige toepassing of verwijdering, zoals opslag) met afvalstoffen vergunningplichtig. Op deze vergunningplicht bestaan uitzonderingen welke genoemd worden in het [Besluit omgevingsrecht](#) (Bor), bijlage I onderdeel C, categorie 28, onderdeel 28.10. In sommige gevallen is nog wel een zogenaamde Omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM) nodig. Artikel 2.2a van het Besluit omgevingsrecht wijst aan wanneer een OBM van toepassing is. De gevallen waarin de OBM moet of kan worden geweigerd volgt uit artikel 5.13b van het Besluit omgevingsrecht. Zie voor meer informatie de site van [InfoMil](#). Inrichtingen die uitgezonderd zijn van de vergunningplicht, moeten wel voldoen aan de voorschriften uit het [Activiteitenbesluit](#).

Voor handelingen met banden kunnen de uitzonderingen genoemd onder de punten 4, 6, 33 en 34 van toepassing zijn. In het [Activiteitenbesluit milieubeheer](#) staat een overzicht van alle uitzonderingen.

Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen

In het [Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen](#) is bepaald dat het storten van banden niet is toegestaan (categorie 14).

VII Achtergronden bij grensoverschrijdend transport van afval

Indeling op basis van Groene lijst van afvalstoffen

Hieronder is een indicatief overzicht gegeven van codes van de Groene lijst van afvalstoffen (bijlage III van [Verordening \(EG\) 1013/2006](#)) die voor afvalstoffen van dit sectorplan aan de orde kunnen zijn. De codes zijn ontleend uit de bijlagen van het [Verdrag van Bazel](#) en het [OESO-besluit](#).

Als een code van de Groene lijst van afvalstoffen van toepassing is, hoeft voor de overbrenging van die afvalstoffen de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming niet te worden gevolgd, mits de afvalstoffen worden overgebracht:

- voor nuttige toepassing, én
- tussen landen die partij zijn bij het OESO-besluit, óf
- naar een niet-OESO-land dat op grond van [Verordening \(EG\) 1418/2007](#) heeft aangegeven deze afvalstoffen te willen ontvangen zonder voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming.

Bij de overbrenging zonder voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming moet wel informatie aanwezig zijn als bedoeld in artikel 18 van Verordening (EG) 1013/2006 (een ingevuld formulier uit bijlage VII). De procedure is beschreven in hoofdstuk [Toetsingskader in- en uitvoer](#) van het beleidskader.

Als in Verordening (EG) 1418/2007 voor de overbrenging van afvalstoffen van de Groene lijst is aangegeven dat voor de overbrenging van die afvalstoffen de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming moet worden gevolgd, dan is deze procedure vereist. De procedure is beschreven in hoofdstuk [Toetsingskader in- en uitvoer](#) van het beleidskader.

Indicatief overzicht van codes op basis van de Groene lijst

Codes op basis van bijlage IX van het Verdrag van Bazel	B3140
---	-------

De code B3140 is niet van toepassing op alle afvalstoffen die onder dit sectorplan vallen. Voor overbrenging van afvalstoffen die onder dit sectorplan vallen en waarop de code B3140 niet van toepassing is, moet altijd de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming worden gevolgd. De procedure is beschreven in [Toetsingskader in- en uitvoer](#) van het beleidskader.

Vermeld de code van de Groene lijst altijd bij kennisgevingen.